

Arrest

nr. 231 456 van 20 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. CHALLOUK
Abdijstraat 234
2020 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 13 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 september 2019 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. CHALLOUK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Pejë (Kosovo) en in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de oorlog in Kosovo vocht u aan de zijde van het UÇK (Ushtria Çlirimtare e Kosovës, Kosovaars Bevrijdingsleger). Na de oorlog startte u een eigen onderneming in de registratie en verzekering van voertuigen. U maakte evenwel de verkeerde vrienden en ging om met

criminel van de familie K. (...). Op 24 juli 2003 kwam u tussenbeide in een ruzie op straat tussen iemand van leden van de familie K. (...) en de familie Q. (...). Toen u er niet in slaagde de situatie te bedaren trok u uw wapen en schoot twee keer naar de grond en twee keer in de lucht. U hoopte dat dit hen aan het schrikken zou brengen. U raakte evenwel één van de aanwezigen, F. Q. (...), nota bene een vriend van u uit uw wijk. Deze bleek dodelijk geraakt. U vluchtte hierop naar familie in Gjakovë. Nog diezelfde dag kwam een familielid van F. (...), M. Q. (...) – die als hogere politieagent werkzaam is bij de lokale politie van Pejë -, langs bij u thuis. Het was zijn bedoeling u te doden. In uw afwezigheid terroriseerde hij uw familie. U gaf zich de volgende dag over aan de politie. Na één nacht vastgehouden te zijn in Istoq, werd u naar het politiekantoor van Pejë gebracht. Daar werd u ondervraagd, waarna u voor de rechtbank diende te verschijnen en naar de gevangenis werd overgebracht. U werd uiteindelijk voor deze moord veroordeeld tot een gevangenisstraf van 11 jaar. In hetzelfde moordproces werden nog twee andere beklaagden, A. K. (...) en B. Kr. (...), als mededaders veroordeeld. Deze laatsten zijn neven van elkaar. Ofschoon u aangaf dat het moordwapen aan A. K. (...) toebehoorde, werden zij beiden slechts tot zes maanden effectieve gevangenisstraf veroordeeld. Door de invloed van de familie Q. (...) en K. (...) bij de politie en het gerecht werd zowel het politieonderzoek als uw rechtszaak niet correct gevoerd. Zo was één van uw rechters, S. M. (...), net zoals de familie K. (...) afkomstig uit het dorp Rugovë en viel deze onder hun invloedssfeer. Deze rechter werd nadien ook ontslagen voor corruptie en machtsmisbruik. U kreeg hierdoor een veel zwaardere straf dan A. K. (...) en B. Kr. (...) en dit zowel in uw proces in eerste aanleg in Pejë als in beroep voor het Hooggerechtshof van Pristina. In beide zaken had S. M. (...) zijn hand. Al heel snel kwamen beiden vrij. U was zelfs niet aanwezig op de rechtbank wanneer het vonnis werd uitgesproken. U richtte zich hiervoor in een schriftelijk schrijven tot UNMIK of EULEX. Zij gaven te kennen niet bevoegd te zijn. Doordat u zo ontgoocheld was in het politieonderzoek en uw rechtszaak ondernam u geen verdere stappen om dit onrecht aan te klagen. U besepte ook dat u te maken had met mensen die deel uitmaakten van een crimineel netwerk. U had schrik dat wanneer u dit zou aanklagen u nog zwaarder door hen gevisieerd zou worden. Na het plegen van deze moord werd er door de familie van N. Q. (...), de vader van F. Q. (...), een bloedwraak tegen uw familie ingeroepen. Deze bloedwraak is tot op heden bestaande en volgt de regels van de Kanun. Ook de familie van A. K. (...) heeft zich na deze moord tegen u gekeerd en dit nadat ze eerst hun conflict met de familie van N. Q. (...) bijlegden. Tijdens uw verblijf in de gevangenis leefde uw ganse familie opgesloten in jullie woning in Pejë. Uit vrees voor wraak durfden ze jullie woning niet te verlaten. Door wat er gebeurd was en de moeilijke omstandigheden waarin uw familie sindsdien leefde, overleed in 2004 uw vader. Voor zijn overlijden werd door de familie van N. Q. (...) slechts één dag Besa verleend. Uw familie bleek evenmin veilig in jullie eigen woning. Bij één gelegenheid in 2004 werden de ramen van de woning vernield en ergens rond 2005-2006 werd tevens naar jullie woning geschoten. De politie werd voor deze feiten ingeschakeld maar kon de identiteit van de daders niet achterhalen. Ingegeven door deze gebeurtenissen verlieten uw zus, Me. (...), en uw broers, M'. (...) en M". (...), uit veiligheidsoverwegingen Kosovo. Sinds 2005 verblijft Me. (...) in Zwitserland. Uw broer M'. (...) verblijft sinds 2005 in Tsjechië. In 2006 week uw broer M". (...) uit naar Frankrijk, waar hij ingegeven door deze bloedwraak een verzoek om internationale bescherming indiende en de subsidiaire beschermingsstatus kreeg. Ondertussen verbleef u in de gevangenis van Dubravë. Ook daar was u niet veilig voor de wraak van deze twee families. Twee keer hebben ze u daar via derden proberen doden. Een eerste aanval vond plaats vijf à zes maanden na uw aankomst in de gevangenis. Twee personen sloegen u met een baksteen op het hoofd. Daar u geen problemen met hen had, vermoedt u dat de familie Q. (...) hen hiertoe heeft aangezet. Een tweede aanval vond plaats in 2006. U werd toen door zeven personen aangevallen en werd hierbij gestoken met messen in het hoofd. U vermoedt andermaal dat de familie Q. (...) deze aanval had besteld. U diende voor beide aanvallen verzorgd te worden in de ziekenboeg van het hospitaal. U liet na voor beide aanvallen een klacht in te dienen, maar richtte zich hiervoor wel tot de mensenrechtenorganisaties KLMDNJ (Council for the Defence of Human Rights and Freedoms) en QKT (Centrum Tegen Foltering). Dit hield tevens verband met uw problemen met het gevangenispersoneel. U was in de gevangenis namelijk de bezieler en leider van zeven of acht stakingen waarbij jullie meer rechten eisten voor de gedetineerden. Hierdoor kwam u in contact met verschillende organisaties zoals KMDLNJ, QKT en het Rode Kruis. Ook vanuit Straatsburg kwamen mensenrechtenspecialisten jullie bezoeken in het kader van deze stakingen. U beschouwde het personeel van de gevangenis als een crimineel netwerk. Bovendien merkte u ook een invloed van de familie Q. (...) op het personeel. Uiteindelijk slaagden jullie erin meer rechten te bekomen. U werd ook toegelaten uw studies voort te zetten vanuit de gevangenis. Van daaruit zette u uw middelbare studies voort en behaalde u vervolgens een bachelorsdiploma management. In 2013 kwam u vrij onder huisarrest. Tijdens ongeveer een jaar diende u zich wel geregeld te melden. In de maand juli van 2014 kwam u definitief vrij. Na uw vrijlating bleef u door de bloedwraak opgesloten leven in uw eigen woning. U verliet deze enkel sporadisch 's nachts en voor heel dringende zaken. Met een frequentie van ongeveer elke twee à drie dagen zag u verdachte personen rond uw woning circuleren.

Dit gebeurde meestal 's nachts. U vermoedt dat ze gestuurd werden door de families K. (...) of Q. (...). Beide families waren een gevaar voor u. U weet niet wie deze personen waren en liet tevens na u hiervoor te richten tot de politie. Het bleef ook bij dit soort feiten. Deze problemen zouden uiteindelijk aanhouden tot uw vertrek naar België. Kort na uw vrijlating in 2014 werd u voor de post van Pristina door drie personen benaderd. Door hun sjaals en petten die ze droegen waren ze voor u onherkenbaar. U had het gevoel dat ze u wilden meenemen en toen dit niet lukte werd u door hen beroofd, waarbij u met een mes in het gezicht werd gestoken. Hierop vluchtten ze weg. U legde een verklaring af bij de politie en kreeg na enige tijd te horen dat twee personen voor deze feiten werden opgepakt en in beschuldiging gesteld. Eén van deze personen, E. Kr. (...), kende u van een aanval tegen uw persoon in de gevangenis. U getuigde zowel in eerste aanleg als in beroep in hun proces. Het kwam evenwel tot een vrijspraak. U bent ervan overtuigd dat ook zij aangestuurd werden door de familie Q. (...) en initieel de bedoeling hadden u te ontvoeren. Ingegeven door deze bloedwraak verliet uzelf in 2014 een eerste keer Kosovo. U begaf zich toen eerst naar Zwitserland waar u in 2014 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na een negatieve beslissing in dit verzoek reisde u vanuit Zwitserland verder naar Frankrijk, waar u tevens een verzoek om internationale bescherming indiende. Aangezien de Dublinregels op u van toepassing waren en u door Frankrijk zou worden teruggeleid naar Zwitserland, dat verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van uw verzoek, keerde u in 2015 op eigen initiatief vanuit Frankrijk terug naar Kosovo. Na uw terugkeer leefde u opnieuw opgesloten in uw woning. Aangezien u zo niet wenste verder te leven, besloot u eind 2015 Kosovo een tweede keer te verlaten. U begaf zich nog datzelfde jaar naar Noorwegen, waar u andermaal een verzoek om internationale bescherming indiende. Ook de Noorse autoriteiten achtten Zwitserland verantwoordelijk voor dit verzoek. Uiteindelijk werd u door de Noorse autoriteiten naar Kosovo gerepatriëerd. Op 1 of 2 januari 2019 werd uw woning 's nachts door onbekenden beschoten. U, uw partner, uw kinderen, uw moeder en uw broer M'. (...) verbleven op dat ogenblik in de woning. Deze laatste was toen in Kosovo voor een operatie aan zijn ogen. Niemand geraakte gewond. Aangezien bij de vorige beschieting van uw woning in 2005 of 2006 de politie niets ondernam, liet u na hen hierover in te lichten. U bleef ook na deze beschieting in uw woning wonen. Op 8 januari 2019 bracht u uw broer M'. (...) naar een oogkliniek in Preoce voor een operatie. U merkte toen op dat jullie door een andere wagen werden gevolgd. Jullie parkeerden jullie wagen voor het ziekenhuis. Toen u even later het ziekenhuis verliet om uw wagen te controleren, zag u een verdacht persoon rond uw auto. U had schrik en ging direct weer naar binnen. Toen jullie later na de operatie andermaal het ziekenhuis verlieten, merkten jullie op dat in de wagen ingebroken was en de handtas van uw moeder was gestolen. Hierin zaten geld, documenten en andere belangrijke zaken. Het hospitaal contacteerde hierop de politie en uw broer legde vervolgens over deze feiten een verklaring af. Het is uw overtuiging dat deze dieven aanvankelijk de bedoeling moeten hebben gehad jullie te doden. Toen dit niet lukte moeten ze hebben besloten jullie te bestelen. U brengt ook deze feiten in verband met voornoemde bloedwraak. U liet evenwel na de politie over uw vermoeden op de hoogte te stellen. Ofschoon jarenlange bemiddelingspogingen door verschillende prominente personen in Kosovo slaagde u er tot op heden niet een verzoening met de familie van N. Q. (...) te bekomen. Ingegeven door uw problemen in januari 2019 besloot u op 22 januari 2019 Kosovo te verlaten. U reisde illegaal over de weg naar België. Op 24 of 25 januari 2019 kwam u in België aan en op 4 februari 2019 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in. Uw partner en kinderen bleven achter in Kosovo. De eerste twee weken na uw vertrek uit Kosovo verbleven zij bij uw schoonvader. Daarna keerden ze terug naar jullie woning in Pejë. Ofschoon ze niet in veiligheid zijn en getraumatiseerd zijn door wat er op 1 of 2 januari 2019 is gebeurd, verblijven ze tot op heden nog steeds in uw woning. U vreest bij terugkeer naar Kosovo gedood te zullen worden. Daarna vreest u dat ze ook uw kinderen zullen viseren en door deze bloedwraak uw zoon geen school zal kunnen lopen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw Kosovaars paspoort, identiteitskaart en rijbewijs; een akte van gezinssamenstelling; de geboorteakte van uw dochter B. L. (...); een attest van de voorzitter van het kabinet van de burgemeester van de gemeente Pejë, uitgereikt op 3 oktober 2014, waarin wordt aangegeven dat de veiligheid van uw familie omwille van een vendetta niet gegarandeerd zou zijn; documenten van de Franse asielinstanties aangaande het verzoek om internationale bescherming van M". L. (...) in Frankrijk; de verblijfstitel van uw broer M". L. (...) in Frankrijk; een document uitgereikt door Prof. Dr. K. R. (...), voorzitter van de Këshillit te pajtimeve i Kosovës, waarin over de problemen van uw familie naar aanleiding van de door u gepleegde moord wordt gesproken; een attest uitgereikt op 30 januari 2019 door H. B. (...) voorzitter van de KMDLNJ in Mitrovicë, waarin wordt verwezen naar uw vendetta en de bemiddelingspogingen door deze organisatie uitgevoerd met het oog op het bekomen van verzoening tussen beide families; een proces-verbaal van de politie van Prishtinë, d.d. 9 januari 2019; uw veroordeling door de arrondissementsrechtbank van Pejë, d.d. 27 januari 2004; uw veroordeling in beroep door het Hooggerechtshof van Prishtinë, d.d. 1 december 2004; een internetartikel over S. M. (...); de beslissing

van het ministerie van justitie om u tijdelijk in vrijheid te stellen; een onvolledige akte van inbeschuldigingstelling van de arrondissementsrechtbank van Pejë, d.d. 15 oktober 2003; twee onvolledige en deels onleesbare documenten van het Hooggerechtshof van Prishtinë betreffende uw vraag tot strafinkorting; internetartikels over uw activiteiten in de gevangenis en de studies die u volgde tijdens uw detentie, inclusief het door u behaalde diploma; internetartikels over bloedwraak in Kosovo en over de misdaden begaan door de families Q. (...) en K. (...); een attest van uw psycholoog in België, d.d. 19 juni 2019; foto's van kogelinslagen in uw woning; en documenten die betrekking hebben op uw verblijf en activiteiten in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest bij terugkeer naar Kosovo het slachtoffer te zullen worden van een bloedwraak.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst kan men zich ernstige bedenkingen maken bij het feit dat u tot op heden uw handelen in het kader van de moord op F. Q. (...) blijft minimaliseren. Uit het door u neergelegde vonnis van de arrondissementsrechtbank van Pejë, d.d. 31 december 2004, blijkt dat u opzettelijk F. Q. (...) van het leven heeft beroofd door hem van dichtbij – vanop een afstand van ongeveer één meter – en terwijl u voor hem stond twee keer in het hoofd te schieten. Uw bewering dat u hem per ongeluk door roekeloos gedrag zou gedood hebben – u schoot immers enkel naar de grond en in de lucht met als doel de vechtende partijen te doen schrikken – kan derhalve niet weerhouden worden. Dat u tot op heden deze versie van de feiten blijft aanhouden kan dan ook niet als geloofwaardig beschouwd worden. Uw uitschijnen dat mogelijks zelfs F. (...) door iemand anders zou zijn gedood, doet zelfs nog meer de wenkbrauwen fronsen (CGVS I, p. 15 en CGVS II, p. 15 en 16). Dit alles strookt niet met de inhoud van de door u neergelegde vonnissen. Het ondermijnt tevens uw algemene geloofwaardigheid met betrekking tot de door u aangehaalde asielmotieven. Verwacht mag immers worden dat u alle feiten die aan de grondslag liggen van uw verzoek om internationale bescherming in een correct daglicht stelt. Het is tevens belangrijk om een correct inzicht te krijgen in de feiten die aan de oorzaak lagen van de problemen die geleid hebben tot uw vertrek uit Kosovo.

U legde daarenboven ook tegenstrijdige en weinig geloofwaardige verklaringen over de problemen die u sinds uw vrijlating in het kader van de door u beweerde bloedwraak zou gekend hebben.

Allereerst dient hier te worden opgemerkt dat er zeer ernstige bedenkingen kunnen gemaakt worden bij de door u aangehaalde beschieting van uw woning in januari 2019. Uw opeenvolgende verklaringen hierover afgelegd waren immers op cruciale punten niet eensluidend. Zo situeerde u deze beschieting tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 9 of 10 januari 2019 of tien à twaalf dagen voor uw vertrek uit Kosovo (CGVS I, p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal situeerde u deze gebeurtenis vermoedelijk op 1 of 2 januari 2019 of één week voor de inbraak in uw wagen aan de oogklinik van Preoce, welke u dan weer op 8 januari 2019 situeerde (CGVS II, p. 7 en 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden gaf u aan door u jarenlange isolement thuis en in de gevangenis mentale problemen te hebben en hierdoor geen data te kunnen onthouden. Dit is evenwel onvoldoende ter verantwoording van deze tegenstrijdigheid, temeer het om een recente gebeurtenis gaat die nog vers in uw geheugen zou moeten zitten en u ook over de aanwezige personen in uw woning tijdens deze beschieting tegenstrijdige verklaringen aflegde. U immers gevraagd tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud wie er op het ogenblik van deze feiten in uw woning aanwezig was, gaf u te kennen dat naast uzelf, ook uw echtgenote, uw kinderen en uw moeder toen daar waren (CGVS I, p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u plots ook te kennen dat uw broer M'. (...) toen bij u verbleef en op het ogenblik van deze feiten in de woning aanwezig was

(CGVS II, p. 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid geraakte u niet verder dan dat u hem tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet vernoemde omdat niet expliciet naar uw broer werd gevraagd (CGVS II, p. 11). Hier kan nog aan worden toegevoegd dat nergens uit uw dossier een dermate psychische problematiek blijkt dat u niet in staat zou zijn om de vragen over de onderwerpen die u zelf aanbrengt naar behoren te kunnen beantwoorden. Bevreemdend is bovendien ook dat u deze gebeurtenis niet aanhaalde voor de Dienst Vreemdelingenzaken, waar nochtans naar uw directe vluchtmotieven werd gevraagd (DVZ, vragenlijst CGVS). Gezien het belang van deze gebeurtenis voor uw verzoek om internationale bescherming -, samen met het incident in Preoce vormde het immers de directe aanleiding voor uw vertrek uit Kosovo -, mag verwacht worden dat u deze feiten duidelijker in de tijd kan situeren en hierover eensluidende verklaringen aflegt. Aansluitend hierbij dient te worden opgemerkt dat gelet op het feit dat ook uw echtgenote en kinderen door deze beschieting werden geviséerd, het des te opmerkelijker is dat zij na uw vertrek uit Kosovo in uw woning bleven wonen. Tot op de dag van uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verbleven zij daar. Nochtans gaf u in dit verband te kennen dat zij niet in veiligheid zijn en onder enorme stress ter plaatse leven (CGVS I, p. 7 en CGVS II, p. 2). Gezien het feit dat uw vertrek uit Kosovo ingegeven is door deze aanval, zij daarbij ook (in)direct werden geviséerd, mag verwacht worden dat u hen op zijn minst in veiligheid zou gebracht hebben. Uw gedrag ter zake is maar moeilijk in overeenstemming te brengen met uw voorgehouden vrees, temeer u aangaf bij terugkeer naar Kosovo niet alleen te vrezen voor uw eigen leven maar tevens voor de veiligheid van uw kinderen (CGVS II, p. 16).

Daarnaast kunnen tevens de nodige vraagtekens geplaatst worden bij het door u aangehaalde incident in Preoce op 8 januari 2019. Ook hier slaagde u er immers niet in deze gebeurtenis te koppelen aan uw beweerde bloedwraak met de familie Q. (...). U gaf in dit verband te kennen dat u eerder op weg van u thuis naar de oogkliniek had opgemerkt dat iemand jullie volgde. Het was tevens uw overtuiging dat de daders van deze auto-inbraak het doel moeten hebben gehad jullie te vermoorden en toen bleek dat dit niet zou lukken waarschijnlijk overgegaan zijn tot diefstal van waardevolle spullen uit uw wagen (CGVS II, p. 9). U slaagde er evenwel niet in deze blote bewering op enigerlei wijze te staven. Het proces-verbaal van de verklaring die uw broer M'. (...) op 9 januari 2019 in dit verband aflegde bij de politie van Prishtinë, vermeldt hierover niets. Noch van deze achtervolging noch van jullie vermoeden dat deze feiten verband zouden houden met een bloedwraak waarin jullie betrokken zijn, wordt hierin op enig ogenblik melding gemaakt. Er mag verwacht worden dat uw broer deze feiten in het kader van zijn verklaring ook zou aangekaart hebben. U liet luidens uw verklaringen bovendien zelf na hierover een verklaring af te leggen bij de politie, terwijl u één van de daders zou gezien hebben en zelf zou opgemerkt hebben dat jullie onderweg naar het hospitaal werden gevolgd. Dat u naliét dit te doen omdat u geen vertrouwen hebt in de politie overtuigt evenmin. Uit niets blijkt bijgevolg het hier om meer dan een auto-inbraak gaat.

Tot slot dient hier nog te worden opgemerkt dat u er evenmin in slaagde de straatroof op uw persoon in 2014 aan de post van Pristina in verband te brengen met deze beweerde bloedwraak. Uw verklaringen hierover afgelegd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal waren immers ook hier allesbehalve overtuigend. Gevraagd welke aanwijzingen u heeft dat deze feiten verband houden met uw bloedwraak, antwoordde u dat één van de drie overvallers later werd geïdentificeerd als zijnde E. Kr. (...). Deze persoon had u eerder tijdens uw verblijf in de gevangenis van Dubravë samen met zijn groep proberen te doden. Dit alles gebeurde volgens u op vraag van de familie Q. (...) of misschien zelfs de familie K. (...) en hield rechtstreeks verband met voornoemde bloedwraak (CGVS I, p. 15 tem 17 en CGVS II, p. 9 en 10). Bovendien, zo gaf u tevens te kennen, bent u ervan overtuigd dat uw aanvallers aan de post van Prishtinë initieel de bedoeling hadden u te ontvoeren. Toen dit niet lukte vielen ze u aan met een mes en beroofden u van uw tas (CGVS II, p. 9). Vooreerst dient hier gewezen te worden op een vreemde ongerijmdheid tussen uw opeenvolgende verklaringen over de identiteit van de daders van deze overval. Zo gaf u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal te kennen dat het om drie daders ging, waarvan er uiteindelijk twee door de politie werden opgepakt. U gaf toen evenwel expliciet te kennen van geen van deze personen de naam te weten (CGVS I, p. 19). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal identificeerde u evenwel spontaan één van de daders als zijnde E. Kr. (...) en bracht u hem in verband met eerdere problemen die u kende in de gevangenis (CGVS II, p. 7 en 9). Ofschoon u aangaf dat ook een tweede persoon werd opgepakt en berecht, kon u de naam van deze tweede beklaagde (N. Z. (...)) zoals blijkt uit de op het CGVS beschikbare informatie niet geven (CGVS II, p. 9). De verwachting is dat u eerder tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal niet alleen de naam van E. Kr. (...) maar ook deze van mededader N. Z. (...) spontaan ter sprake zou hebben gebracht, temeer u nadien tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud aangaf door de politie van de arrestatie van deze twee personen te zijn ingelicht en daarnaast ook als getuige te zijn gehoord op hun proces en dit zowel in eerste aanleg en beroep (CGVS II, p. 9 en 10). Geconfronteerd met deze bizarre

tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal over de persoon van E. Kr. (...) en het feit dat verwacht mag worden dat u ook de naam zou kennen van de tweede beklaagde, geraakte u niet verder dan dat u ervan uitging ook tijdens het eerste persoonlijk onderhoud toen de naam van E. Kr. (...) te hebben vernoemd. Wat de naam van N. Z. (...) betreft, gaf u andermaal aan problemen met uw geheugen te hebben (CGVS II, p. 10 en 11). In dit verband dient vooreerst te worden aangestipt dat u op geen enkel ogenblik wanneer tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal naar de identiteit van uw belagers in de gevangenis van Dubravë werd gevraagd, u de naam van E. Kr. (...) vernoemde (CGVS I, p. 15 en 16). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt voorts dat de Kosovaarse pers over dit proces heeft bericht en dat voornoemde twee personen in deze zaak werden berecht en zoals u zelf aangaf werden vrij gesproken. Ofschoon u stelde tijdens dit proces te hebben gesproken over uw vendetta, daar toen tevens te hebben aangegeven dat E. Kr. (...) u voordien viseerde (zocht) in de gevangenis en u tevens meedeelde dat het u gevoel had dat ze voorafgaand aan deze roofoverval van plan waren geweest u onder dwang mee te nemen, wordt in geen van deze artikels hiervan evenwel melding gemaakt (CGVS II, p. 10). Dit kan op zijn minst als bevreemdend beschouwd worden. Gevraagd waarom niet kwam u tijdens uw persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal niet tot een duidelijk antwoord (CGVS II, p. 10). U slaagde er overigens ook niet in enig document van deze rechtszaak voor te leggen. Ofschoon u bovendien verklaarde dat het proces-verbaal van uw verklaring bij de politie over dit incident – aan wie u overigens ook zou hebben gemeld dat deze feiten verband zouden houden met uw vendetta met de familie Q. (...) - nog steeds in uw bezit is (dit zou ergens bij u thuis in Kosovo moeten liggen), slaagde u er niet in dit document ter staving voor te leggen (CGVS II, p. 10). Nochtans werd u hiertoe aangemaand tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS II, p. 10). Uit niks blijkt ook hier dus dat het hier om meer dan een roofoverval zou gaan. Uw geloofwaardigheid komt hierdoor verder in het gedrang. Bovenstaande vaststellingen zet uiteraard uw algemene geloofwaardigheid over de door u beweerde bloedwraak ernstig op de helling.

Aansluitend op voorgaande bemerking over de artikels die verschenen over deze roofoverval aan de post in Prishtinë, dient tevens te worden opgemerkt dat ook de andere persartikels die handelen over uw persoon – waarvan het overgrote deel betrekking heeft op uw activiteiten als stakingsleider in de gevangenis van Dubravë – op geen enkel ogenblik melding maken over deze bloedwraak waarin u zou verwickeld zijn. Gezien het belang van uw persoon ten tijde van deze gevangenisstakingen en het feit dat u aangaf ook in de gevangenis tot twee keer in het kader van deze bloedwraak het slachtoffer te zijn geworden van een moordpoging mag verwacht worden dat ook deze artikels op zijn minst hiervan melding zouden maken. Geconfronteerd hiermee gaf u aan dat er een artikel verscheen, vermoedelijk in de krant 'Kosovo Sot', dat uitgebreid over uw bloedwraak berichtte maar dat u dit niet meer heeft kunnen terugvinden (CGVS II, p. 3). U hierna nogmaals dezelfde vraag gesteld, antwoordde u ditmaal dat over uw bloedwraak tot recent op verschillende (nieuws)websites werd bericht, maar dat deze artikels ondertussen verwijderd werden. U gaf aan dat dit mogelijks onder invloed van bepaalde personen gebeurde, maar slaagde er niet in deze blote bewering op enigerlei wijze te onderbouwen (CGVS II, p. 3).

Uw bewering dat de door u geponeerde problemen zouden kaderen in een bloedwraak (gjakmarrja) met de familie van N. Q. (...), welke de traditionele regels van de Kanun (van Lekë Dukagjinit) zou volgen, overtuigt evenmin (CGVS I, p. 5 en CGVS II, p. 5). Hieraangaand dient er gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de situatie waarin u stelt betrokken te zijn geraakt, in tegenstelling tot wat u beweerde, niet beschouwd kan worden als een vendetta stricto sensu, zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini beschreven wordt. In dit verband dient gerefereerd te worden naar de zeer strikte definitie van bloedwraak die het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) hanteert sinds het in 2006 slachtoffers van bloedwraak (gjakmarrja) als een "sociale groep" begon te beschouwen en bijgevolg oordeelde dat het bloedwraakfenomeen onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève ressorteerde. In deze definitie verwijst het UNHCR uitdrukkelijk naar de door de Kanun voorgeschreven principes van de klassieke vendetta. Volgens het UNHCR kan een conflict maar als vendetta beschouwd worden wanneer de wraaknemers publiekelijk het verlangen uiten om de in hun ogen geschonden eer van hun familie of hun clan met bloed te herstellen. Dankzij dit publiekelijk karakter van de wens tot bloedwraak is elke bij de bloedwraak betrokken persoon op de hoogte van het bestaan van de wraak, van de identiteit van de wraaknemer(s) en van de motieven van de wraak. Een vendetta wordt volgens de Kanun binnen de 24 uur na de gepleegde moord verkondigd door de tegenpartij. Alle door de wraaknemers geviseerde mannen zien zich vanaf dan verplicht zich thuis op te sluiten uit angst te worden gedood. Ofschoon volwassen mannen het primaire doelwit zijn in een bloedwraak, kunnen ook vrouwen en kinderen een risico lopen. Dankzij traditioneel geregelde verzoeningsprocessen kunnen in een bloedvete verwikkelde families tot een onderhandelde oplossing komen. Door deze strikte definitie

van bloedwraak te hanteren sluit het UNHCR alle nieuwe vormen van wraak, de zogenaamde 'moderne' bloedwraken en haar afgeleiden (hakmarra), uitdrukkelijk uit en worden deze dan ook enkel beschouwd als interpersoonlijke afrekeningen die zich slechts gedeeltelijk baseren op de principes van bloedwraak zonder er echt één te zijn. Alle vormen van wraak die zich niet aan de voorschriften van de Kanun houden, worden als dusdanig niet als bloedwraak beschouwd en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Volgende elementen wijzen er op dat er in uw situatie geen sprake is van een bloedwraak zoals in de hierboven beschreven definitie. Vooreerst gaf u aan dat nog dezelfde dag van de moord een familielid van F. Q. (...), M. Q. (...), naar uw woning kwam met de bedoeling u te doden en in uw afwezigheid uw familie terroriseerde (CGVS I, p. 14). U kon daarnaast evenmin duidelijk aangeven wanneer en hoe uw familie over deze bloedwraak door de familie van N. Q. (...) werd ingelicht (CGVS I, p. 15 en CGVS II, p. 16). U gaf in dit verband te kennen dat uw veroordeling door de rechtbank automatisch met zich meebracht dat u in een vendetta met hen terecht kwam (CGVS II, p.16). Opgemerkt dient hier te worden dat volgens de regels van de Kanun de moordenaar, zijn familie en zijn clan gedurende een korte periode van 24 uur na de moord door een tijdelijk bestand vrijgesteld zijn van wraakneming. Tijdens deze periode wordt de door de wraaknemers publiek het verlangen geuit om de in hun ogen geschonden eer van hun familie of clan met bloed te herstellen. De Kanun kent als gewoonterecht een eeuwenlange traditie binnen de traditionele Albanese cultuur en staat volledig los van enige berechting door de staat. Dat uw veroordeling aldus deze bloedwraak zou hebben ingeleid, houdt dan ook weinig steek. Dat daarenboven tot twee keer toe uw woning (2005-2006 en 2019) zou zijn beschoten door de tegenpartij is evenzeer in strijd met deze regels. De enige plaats waar een geviseerde familie of clan veilig is, is namelijk in de eigen woning. Volgens de traditie nemen zij dan ook hun toevlucht tot hun eigen huis en leven daar in een vorm van 'huisarrest'. Wat dit laatste betreft, dient te worden opgemerkt dat u zich luidens uw verklaringen buitenshuis bleef begeven. Ofschoon u aangaf na uw vrijlating noodgedwongen in uw woning opgesloten te hebben geleefd, blijkt dit niet volledig uit uw verklaringen en de stempels in uw paspoort. Zo blijkt vooreerst dat de dag dat u beroofd werd aan de post van Prishtinë u daar was om zich in te schrijven voor een opleiding. Daarnaast gaf u aan in 2014 via de weg naar Skopje, Noord-Macedonië, te zijn gereisd om daar een visum voor Tsjechië aan te vragen (CGVS II, p. 3). Nog in 2014 ging u tevens naar Prishtinë om er een visum voor Bulgarije en Hongarije aan te vragen. In 2016 reisde u dan via de weg naar Albanië en verbleef daar toen 2 à 3 dagen. U ging er heen om uw moeder naar het hospitaal te brengen (CGVS II, p. 4). U gaf tevens aan in 2018 naar aanleiding van de eerste van twee oogoperaties van uw broer M'. (...) deze laatste te zijn gaan ophalen op de luchthaven van Rozajë in Montenegro (CGVS II, p. 3). Naar aanleiding van zijn tweede oogoperatie bracht u hem op 8 januari 2019 bovendien naar een oogkliniek in Preoce. Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat u in 2015 op eigen initiatief vanuit Frankrijk naar Kosovo terugkeerde nadat u in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming indiende maar daar te horen had gekregen dat onder de Dublinregeling Zwitserland verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek (CGVS I, p. 5). Dat u zich luidens uw verklaringen enkel buitenshuis begaf wanneer het dringend was, wanneer bijvoorbeeld iemand ziek was en u dan ervoor opteerde om uw leven te riskeren, overtuigt niet (CGVS I, p. 8). Nergens blijkt dat het hier wel degelijk om dringende en levensnoodzakelijke verplaatsingen ging. Bovendien konden sommige van deze verplaatsingen gemakkelijk door anderen worden uitgevoerd. De oogoperatie van uw broer was bijvoorbeeld op voorhand gepland en zoals u aangaf zorgden tijdens andere momenten ook andere personen voor zijn vervoer van en naar de luchthaven (CGVS II, p. 11). Uw houding, met name dat u ondanks de verplichting tot binnenblijven geregeld het risico nam om voor niet levensnoodzakelijk zaken buiten te komen ondermijnt uiteraard ook de geloofwaardigheid van de door u beweerde wraakdreiging. Hier kan overigens nog aan toegevoegd worden dat het gedrag van uw broer M'. (...), deze keerde in 2018-2019 herhaaldelijke terugkeer naar Kosovo voor een oogoperatie en verbleef toen telkens bij u, ook uw voorgehouden vrees relateert. U gaf immers aan dat hij eerder Kosovo had verlaten omwille van deze bloedwraak waarin ook hij geviséerd werd (CGVS I, p. 4). Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat de tegen u uitgevoerde wraaknemingen door de familie Q. (...) quasi allemaal werden uitgevoerd door personen die niet tot deze familie of clan behoren. Zo verzoenden ze zich met de familie K. (...) en schakelden deze in in hun wraak tegen u. Ook bij de aanvallen op u in de gevangenis van Durrës en bij het voorval aan de post van Prishtinë maakten ze gebruik van derden. U gaf immers aan dat uw belagers in hun opdracht handelden. De toepassing van de regels van de Kanun is evenwel een kwestie van eer en waardigheid waarbij het concept van de persoonlijke eer centraal staat en het individu handelt in functie van de familie en clan. Het doel van een bloedwraak is het herstellen van de eigen eer en gaat dus veel verder dan het louter nemen van wraak door wedermoord. Het is bij dit alles cruciaal dat een man zijn eigen eer beschermt zonder hierbij de hulp van anderen in te roepen. Het principe van het persoonlijk verdedigen van de eer staat immers centraal. Enkel door zelf te handelen kan de eigen eer dus bevredigd worden. Dat aldus gebruik zou gemaakt zijn van derden om u te doden, gaat duidelijk in tegen deze principes.

De optelsom van bovenstaande vaststellingen ondermijnt uw bewering in Kosovo betrokken te zijn bij een bloedwraak met de familie van N. Q. (...).

Mocht uw relaas overigens geloofwaardig zijn, quod non, dan heeft u hoe dan ook niet aannemelijk gemaakt niet of onvoldoende op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten te kunnen rekenen. Internationale bescherming kan pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U verklaarde echter nagelaten te hebben ooit zelf de bevoegde autoriteiten van uw problemen in het kader van deze bloedwraak op de hoogte te hebben gesteld (CGVS I en II). Dit ofschoon u aangaf over een periode van 15 jaar quasi onafgebroken geïsoleerd te zijn. Zo poneerde u tot twee keer toe in de gevangenis het slachtoffer te zijn geworden van een moordpoging, na uw vrijlating quasi continue verdachte personen rond uw woning te hebben opgemerkt, aan de post van Prishtinë het slachtoffer te zijn geworden van een poging tot ontvoering die uitmondde in een roofoverval en tot twee keer in januari 2019 bijna het slachtoffer te zijn geweest van een moordpoging, een eerste keer wanneer uw woning 's nachts werd beschoten en een tweede keer toen u uw broer naar de oogkliniek van Preoce bracht. Toch liet u na zelf ooit de autoriteiten hiervan op de hoogte te stellen. Enkel bij het incident aan de oogkliniek in Preoce op 8 januari 2019 en wanneer u 2014 gewond geraakte door messteken aan het hoofd aan de post van Prishtinë kwamen deze autoriteiten tussen. Dit gebeurde evenwel steeds nadat derden deze autoriteiten contacteerden (CGVS I, p. 19 en CGVS II, p. 9 en 12). In één geval van deze gevallen, bij het incident aan de oogkliniek, liet u zelfs expliciet na met de politie over het gebeuren te praten. U ging de politie expliciet uit de weg en liet het aan uw broer over om een verklaring af te leggen (CGVS II, p. 12). Het is echter precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

U verklaarde dit alles door u niet aflatende wantrouwen in de politie. Als verklaring voor dit wantrouwen gaf u aan dat zowel de familie K. (...) als Q. (...) een sterke invloed hebben bij de politie en het gerecht (CGVS I, p. 12, 16 en CGVS II, p. 8). Zo is M. Q. (...) een overste bij de politie van Pejë. Welke functie hij bekleedt is u evenwel onbekend. Van de familie K. (...) weet u dat ze banden hebben met de politie, maar u weet niet met wie (CGVS I, 12). Zij zouden deze invloed ook aangewend hebben in het kader van het politioneel en gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van de door u gepleegde moord in 2004 (CGVS I, p. 12 en 13). U gevraagd op welke wijze het gevoerde politieonderzoek naar de door u gepleegde moord werd beïnvloed, geraakte u evenwel niet verder dan te verklaren dat uw mensenrechten niet werden gerespecteerd, ze zich tegen u hebben gekeerd en iedereen die betrokken was bij uw veroordeling – inclusief de rechter in eerste aanleg – een vriend was van hen (CGVS I, p. 13). Op een eenmalig contact met EULEX of UNMIK na, ondernam u evenwel niet de moeite dit onrecht ergens aan te klagen (CGVS I, p. 13 en 14). U legde ook geen verdere informatie neer over de functie van M. Q. (...) als politieagent. U slaagde er dan ook onvoldoende in deze bewering in uw argumentatie te concretiseren. Daarnaast gaf u in dit verband te kennen dat de politie niets ondernam wanneer uw familie in de periode 2004-2006 voor de aanvallen op uw woning een beroep op hen zouden hebben gedaan. U gevraagd waarop u zich hier baseerde om dit te plegen, gaf u aan dat de politie er niet in slaagde te achterhalen wie de daders van deze feiten waren (CGVS I, p. 18 en CGVS II, p. 8). Nochtans gaf u wel te kennen dat de politie telkens bij u thuis langskwam om de feiten te onderzoeken (CGVS II, p. 8). Dat de daders niet werden gevonden, wijst niet per se op een gebrek aan bescherming maar kan bijvoorbeeld te wijten zijn aan het feit dat het hier om onbekende daders ging en de feiten gepleegd werden 's nachts zonder directe getuigen. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat de Kosovaarse politie niets zou hebben ondernomen. Uw verklaringen over het handelen van de politie naar aanleiding van het incident in Preoce en aan de post van Prishtinë wijzen er daarenboven op dat de plaatselijke autoriteiten wel degelijk bereid zijn op te treden en indien mogelijk bescherming te bieden. Er kan in uw geval dan ook bezwaarlijk gewag maken van een daadkrachtige attitude om daadwerkelijk bescherming te zoeken.

Volledigheidshalve dient hier nog aan te worden toegevoegd dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 10 juli 2018, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20180710.pdf

of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van

misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurd politieorgaan, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan ter zake van u dan ook niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratief dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten

De door u neergelegde documenten veranderen niet aan voorgaande vaststellingen. Aan uw identiteit, nationaliteit en gezinssamenstelling wordt niet getwijfeld. Dat uw broer het slachtoffer werd van een auto-inbraak evenmin. Deze vaststellingen doen echter niet de minste afbreuk aan de hierboven aangehaalde vaststelling dat geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde bloedwraak. Het feit dat uw broer Mentor in Frankrijk de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg, welke blijkt uit het door u neergelegde arrest van het 'Cour Nationale du Droit d'Asile' en zijn verblijfstitel voor Frankrijk, heeft geen invloed op uw beslissing daar elk verzoek om internationale bescherming op haar individuele merites dient beoordeeld te worden. Uw veroordeling voor moord en detentie, welke blijkt uit de door u neergelegde rechtbankdocumenten, wordt in deze beslissing evenmin in vraag gesteld. Hetzelfde geldt voor uw activiteiten als stakingsleider in de gevangenis en de door u gevolgde studies tijdens uw detentie. De door u neergelegde medische attesten waaruit blijkt dat u in Kosovo in behandeling was bij een psychiater en u hier in België naar een klinisch psycholoog gaat, worden evenmin door mij in vraag gesteld. Ze vermelden nergens de oorzaak van de hierin aangehaalde medische problemen waardoor ze geen bewijswaarde hebben voor de beoordeling van de problemen die u ter sprake hebt gebracht. De foto's van uw woning, alsook de door u neergelegde attesten van derden waarin naar uw bloedwraak verwezen wordt, overtuigen evenmin. Om bewijskrachtig te zijn dienen documenten immers te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, quod non in casu. Bovendien dient te worden vastgesteld dat deze documenten een gesolliciteerd karakter vertonen aangezien ze werden opgesteld met het oog de behandelingen van het verzoek om internationale bescherming van uw broer Me. (...) in Frankrijk en uw eigen verzoek in België. De arrestatie en berechting van S. M. (...), voormalig voorzitter van het Hooggerechtshof van Prishtinë, welke kadert in misbruik van zijn functie in twee rechtszaken, wordt evenmin door mij betwist. Ofschoon deze persoon de rechter was in uw veroordeling voor moord in eerste aanleg, blijkt nergens uit dat hij in deze ook zijn positie misbruikt hebben in uw nadeel en dit op uitdrukkelijk verzoek van de familie K. (...), wat u poneerde. U slaagde er niet in deze blote bewering te onderbouwen. Dat de families K. (...) en Q. (...) betrokken zijn bij criminele activiteiten en het bloedwraakfenomeen in Kosovo nog steeds voorkomt, zoals blijkt uit de door u neergelegde artikels, staat hier evenmin ter discussie. Ook dit doet evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststelling dat geen

geloof kan gehecht orden aan de door u beweerde bloedwraak. Nergens in deze artikels is immers sprake van enige bloedwraak of andere problemen uitgaande van deze families gericht tegen u. De door u neergelegde documenten die betrekking hebben op uw verblijf in België hebben geen uitstaan met uw verzoek om internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van “*de artikelen 48 t.e.m. 48/5, 51/4 §3, 52 §2, 57/6, 2de lid en 62*” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 77 van de Wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, van “*de algemene motiveringsplicht*”, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van de artikelen 57/6/1, §§ 1-2 van de Vreemdelingenwet *juncto* “*de algemene motiveringsplicht*”, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 52, § 2 van de Vreemdelingenwet werd opgeheven met ingang van 22 maart 2018. Bijgevolg kan de schending van dit artikel niet dienstig worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing.

2.2.2. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet verduidelijkt op welke manier voormeld artikel zou zijn geschonden, terwijl, zoals reeds opgemerkt, vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). De Raad kan desbetreffend slechts vaststellen dat met toepassing van artikel 51/4, § 2 van de Vreemdelingenwet op 4 februari 2019 het Nederlands als taal van het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming is vastgelegd (administratief dossier, stuk 15, bijlage 26) en dat de procedure voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dan ook correct in het Nederlands is verlopen zoals bepaald bij artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2019 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Kosovo bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij er niet in slaagt de verschillende motieven in de bestreden beslissing, die deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier, in een ander daglicht te stellen.

2.2.5.1. Waar in de bestreden beslissing geen geloof wordt gehecht aan haar bewering in Kosovo betrokken te zijn bij een bloedwraak, benadrukt verzoekende partij vooreerst dat zij ten onrechte veroordeeld werd door een corrupte rechter, hetgeen kan verklaren waarom haar eigen verklaringen over de moord niet stroken met de inhoud van de vonnissen. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden, bemerkt zij voorts dat zij zich van data kan vergissen. Verzoekende partij meent dat *“tegenpartij op een redelijke en logische wijze en op basis van de elementen uit het administratief dossier minstens een interpretatie aan verzoekers verklaringen (had) kunnen geven waardoor zij niet, of minder uitgesproken, tegenstrijdig zouden blijven”*. Verzoekende partij hekelt dat verwerende partij *“op onrechtmatige wijze en door middel van een puristische interpretatie over minor details tegenstrijdigheden heeft pogen bloot te leggen in verzoekers verklaringen met als enige bedoeling haar geloofwaardigheid te ondergraven”* en *“eenzijdig focust op dergelijke, verklaarbare, tegenstrijdigheden/vaagheden, zonder dat uit de bestreden beslissing naar voren komt dat zij ook maar enige aandacht gehad heeft voor de omstandige gedetailleerde en coherente verklaringen van verzoeker over de kern van zijn asielrelaas”*. Ten slotte werpt zij nog op dat het gegeven dat zij slachtoffer werd van aanvallen in 2014 en 2019 alleen maar te wijten kan zijn aan de bloedwraak.

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij in Kosovo betrokken te zijn bij een bloedwraak met de familie van N. Q. Meer bepaald wordt gemotiveerd dat verzoekende partij (i) tot op heden haar handelen in het kader van de moord op F. Q. blijft minimaliseren en haar verklaringen hierover niet stroken met de inhoud van de door haar neergelegde

vonnissen, en zij dus de asielinstanties verhindert een correct inzicht te krijgen in de feiten die aan de oorzaak lagen van de problemen die geleid hebben tot haar vertrek uit Kosovo; (ii) tegenstrijdige verklaringen aflegt over de door haar aangehaalde beschieting van haar woning in januari 2019; (iii) er niet in slaagt het door haar aangehaalde incident in Preoce op 8 januari 2019 te koppelen aan de beweerde bloedwraak met de familie Q. en niet aannemelijk maakt dat het om meer dan een auto-inbraak gaat; (iv) er evenmin in slaagt de straatroof op haar persoon in 2014 aan de post van Pristina in verband te brengen met de beweerde bloedwraak; en (v) niet aannemelijk maakt dat de door haar geponeerde problemen zouden kaderen in een bloedwraak (*gjakmarrja*) met de familie van N. Q., welke de traditionele regels van de Kanun (van Lekë Dukagjinit) zou volgen, hetgeen zij nochtans beweert.

De Raad is van oordeel dat verzoekende partij met bovenstaand betoog er geenszins in slaagt deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, *in concreto* te weerleggen of te verklaren.

Waar verzoekende partij meent dat verwerende partij steeds de meest nadelige interpretatie zou hebben weerhouden, stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar verzoekende partij niet aantoonde welke elementen volgens haar voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verwerende partij tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden.

Wat betreft de opmerking van verzoekende partij dat verwerende partij zich “*eenzijdig focust op dergelijke, verklaarbare, tegenstrijdigheden/vaagheden, zonder dat uit de bestreden beslissing naar voren komt dat zij ook maar enige aandacht gehad heeft voor de omstandige gedetailleerde en coherente verklaringen van verzoeker over de kern van zijn asielrelaas*”, wijst de Raad erop dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RVS 19 december 2007, nr. 178.032). Bovendien laat verzoekende partij desbetreffend na aan te duiden welke positieve aanwijzingen door verwerende partij niet in rekening zouden zijn gebracht.

Verder benadrukt de Raad dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden betrekking hebben op gebeurtenissen die de kern van haar asielrelaas betreffen, met name de beschieting van haar woning in januari 2019 en de straatroof in 2014 in Prishtinë, aangezien verzoekende partij deze gebeurtenissen linkt aan de bloedwraak waarin zij stelt betrokken te zijn. Het is geenszins onredelijk om van verzoekende partij te verwachten dat zij de beschieting van haar woning in januari 2019 duidelijk in de tijd zou kunnen situeren en hierover eensluidende verklaringen zou kunnen afleggen, temeer nu dit incident, samen met het incident in Preoce, de directe aanleiding vormde voor haar vertrek uit Kosovo. Evenmin is het onredelijk om van haar te verwachten dat zij eenduidige verklaringen kan afleggen in verband met de identiteit van de daders van de straatroof in 2014. Dit betreffen, in tegenstelling tot wat verzoekende partij stelt, geenszins “*minor details*”.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voor het overige in haar betoog blijft steken in loutere vergoelijkungen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer biedt allerminst soelaas.

2.2.6.1. In verband met de motivering in de bestreden beslissing dat, zelfs indien haar relaas geloofwaardig zou zijn, *quod non*, verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt niet of onvoldoende op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten te kunnen rekenen, wijst verzoekende partij erop dat uit de door haar bijgebrachte informatie blijkt dat in het geval van bloedwraak de Kosovaaarse autoriteiten niet in staat zijn afdoende bescherming te bieden (bijlagen 3 en 8 van het verzoekschrift). Bovendien werd zij door een rechter veroordeeld die later corrupt bleek te zijn (bijlage 8 van het verzoekschrift). Verzoekende partij heeft dan ook geen enkel vertrouwen in het systeem in Kosovo.

2.2.6.2. De Raad stelt evenwel vast dat uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie geenszins blijkt dat zij voor de door haar voorgehouden problemen niet of onvoldoende op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten kan rekenen.

Wat betreft het artikel over de terugkeer van S. S. als politiecommandant nadat hij zes jaar eerder ontslagen werd (bijlage 3 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad dat dit artikel, dat geen betrekking heeft op de persoonlijke situatie van verzoekende partij, dateert van 2012 en dan ook niet van aard is om de motivering in de bestreden beslissing aangaande de actuele beschermingsmogelijkheden in Kosovo in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoekende partij opnieuw een artikel bijbrengt omtrent de arrestatie en berechting van S. M., voormalig voorzitter van het Hooggerechtshof van Prishtinë, welke kadert in misbruik van zijn functie in twee rechtszaken (bijlage 8 van het verzoekschrift), wijst de Raad er vooreerst op dat dit bevestigt dat corruptie en machtsmisbruik niet zonder meer gedoogd worden in Kosovo en dat hiertegen wel degelijk

wordt opgetreden door de Kosovaarse autoriteiten. In de bestreden beslissing wordt voorts nog terecht gemotiveerd dat, ofschoon deze persoon de rechter was in de veroordeling voor moord in eerste aanleg, nergens uit blijkt dat hij in deze ook zijn positie misbruikt zou hebben in het nadeel van verzoekende partij en dit op uitdrukkelijk verzoek van de familie K.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij erop wijst dat haar familieleden “*om juist identieke redenen (lees: Bloedwraak en de Kanun) internationale bescherming aangevraagd en tevens gekregen (hebben)*” (bijlage 4 van het verzoekschrift), wijst de Raad er evenwel op dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker om internationale bescherming, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Uit het voorgaande is duidelijk gebleken dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aantoonde.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift opnieuw de foto's van haar woning, alsook de door haar reeds neergelegde attesten van derden waarin naar haar bloedwraak verwezen wordt, voegt (bijlagen 5-7), wijst de Raad op de desbetreffende motivering in de bestreden beslissing dat om bewijskrachtig te zijn, documenten dienen te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, *quod non in casu*. Wat betreft de attesten wordt daarnaast nog opgemerkt dat deze bovendien een gesolliciteerd karakter vertonen aangezien ze werden opgesteld met het oog op de behandelingen van het verzoek om internationale bescherming van haar broer Me. in Frankrijk en haar eigen verzoek in België. Het louter opnieuw bijbrengen van deze reeds eerder aan het administratief dossier toegevoegde documenten en foto's maakt geen weerlegging uit van de desbetreffende motivering van verwerende partij.

2.2.9. Waar verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.2.10. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Kosovo, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 20 juni 2019 en 8 augustus 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Kosovo, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, oordeelt de Raad

dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT